

Scénář - Stanislava Bůchová

Scénář zpracovali žáci ZŠ Jitřní: Lukáš Nárožný, Adéla Rašovská, Róza Škapová, Zuzana Gernatová, Nikol Obrynová, Kryštof Engel

Nikol Obrynová : Píše se rok 1968, tehdy dochází k zásadní události československých dějin, které zasáhly řadu lidí – včetně Stanislavy Bůchové.

Pamětnice: „*No a teď já poslouchala rádio a dostala jsem od francouzských horolezců takovou tašku na Sentu. Tý bylo půl roku. A jela jsem se podívat na Václavák na ty tanky. Představte si, taková jsem byla hloupá ženská, bylo mi jednadvacet, jo. No a teďka jsem tam viděla jak ty lidi prostě těm Rusům(Sověťům) nadávali, přestřelky tam žádný nebyly. No ale bylo tam spousta lidí, neklid. Byly tam ty tanky a tak...no bála jsem se. Najednou mi nějaký pán říká: Bože ženská, vždyť Vás tady můžou i zastřelit!* „

Roza Škapová: V pořádku ji i malou dcerku odvezli domů do bezpečí.

Kryštof Engel: Těžkou situaci prožívali také další členové rodiny. Sestra paní Stanislavy tušila, že se poměry budou dál zhoršovat, proto chtěla s manželem a dětmi do jiného státu, kde bude svoboda. Emigrovali do USA.

Pamětnice: „*Takže odjížděli do Vídně a maminka říkala Stáni, mě se to nějak nelíbí. Oni si sebou berou i vaničku. Napsali, že všechno v bytě mají už zabalený a všechno, že už věnujou mamince a tatínkovi. Tam už to bylo připravený na stěhování. Akorát když zamkli byt, tak přišla policie, že to jdou zabavit a všechno bylo v tom stěhovacím voze.*

Zuzana Gernatová: Tato událost přinesla oběti pro všechny blízké příbuzné, kteří v komunistickém Československu zůstali.

Pamětnice: „*No tak tatínek, bohužel toho vyhodili v podstatě z jeho místa, dělal náměstka ..no a toho to vlastně zničilo. On vlastně celej život studoval, aby mohl dělat vysokou funkci.“*

Adéla Rašovská : Problémy v zaměstnání měla také sama pamětnice...

Pamětnice: „*No já jsem měla, že mi nechtěli přidat, já říkám, vždyť já dělám tohle, tohle, tohle....no jo, ale buďte ráda, že jste tady, víte, že máte sestru v Americe. „*

Lukáš Nárožný: Když padl komunistický režim, změnilo se také chování lidí z okolí, zejména z práce.

Pamětnice „*Potom když se to obrátilo, tak se mi několik lidí z toho vedení omlouvalo, že kvůli němu jsem třeba nejela do Jugoslávie, jsme chtěli kvůli té Kamilce, která měla ty ekzémy, tak nám doporučili tu Jugoslávii a oni mi to nepodepsali, že mám sestru v Americe. „*

„*No a každý se mi za něco omlouval, já jsem říkala, mně je to jedno..., ale víte, že byli takoví lidi, že vám takhle škodili, aniž jste o tom věděla?“*

Kryštof Engel: Navzdory špatným zkušenostem neztrácí Stanislava Bůchová optimismus a radost ze života. Věnuje se svým zálibám jako jsou dějiny umění, architektura a ochrana přírody.